

Poz. 20

**UCHWAŁA NR 34
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY
NAUKI O KOMUNIKACJI SpoŁecznej I Mediach**

z dnia 29 czerwca 2020 r.

**w sprawie odmowy nadania dr. Marcinowi Kowalczykowi
stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach**

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj.: Dz.U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm., dalej: ustawa o stopniach i tytule) w związku z art. 179 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 z późn. zm.) w związku z § 2 ust. 2, § 5 ust. 1 i 2 oraz § 7 ust. 3 uchwały nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 16 października 2019 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 340 z późn. zm.), Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach, w składzie jak w załączniku, na podstawie opinii komisji habilitacyjnej w składzie:

- 1) prof. dr hab. Tomasz Goban-Klas – przewodniczący,
- 2) prof. dr hab. Robert Cieślak – sekretarz,
- 3) dr hab. Piotr Celiński – recenzent,
- 4) dr hab. Mirosław Lakomy – recenzent,
- 5) dr hab. Michał Głowacki – recenzent,
- 6) dr hab. Monika Kaczmarek-Śliwińska – członek komisji,
- 7) dr hab. Maria Nowina Konopka – członek komisji

z dnia 28 kwietnia 2020 roku, w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, **odmawia nadania dr. Marcinowi Kowalczykowi (numer PESEL [REDAKOWANE]) stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest podejmowana w głosowaniu tajnym i zapada bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania. W głosowaniu tajnym nad nadaniem dr. Marcinowi Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego głosowało 13 osób, uprawnionych do głosowania było 20 osób. Za nadaniem stopnia

doktora habilitowanego oddano 0 głosów, przeciw oddano 10 głosów, wstrzymały się od głosu 3 osoby. Przystąpiono do głosowania w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Marcinowi Kowalczykowi.

W głosowaniu tajnym nad odmową nadania dr. Marcinowi Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego głosowało 14 osób, uprawnionych do głosowania było 20 osób. Za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego oddano 13 głosów, przeciw oddano 0 głosów, wstrzymała się od głosu 1 osoba. Wobec tego bezwzględną większością głosów, przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania, odmówiono dr. Marcinowi Kowalczykowi nadania stopnia doktora habilitowanego.

Odmowę nadania stopnia doktora habilitowanego uzasadniają istotne argumenty formułowane w toku postępowania habilitacyjnego przez członków Komisji habilitacyjnej oraz wnioski zgłaszane w dyskusji na posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach, w tym w szczególności mankamenty i niedostatki osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego i zawodowego, polegające na:

- drugoplanowym potraktowaniu nauk o mediach i ich pola przedmiotowego na etapie definiowania celu pracy, stawiania hipotez i wskazania dyskursu;
- ujęciu problemów, dla których nauki o mediach nie stanowią konstytutywnego gruntu teoriopoznawczego w perspektywie historycznej, ekonomicznej, socjologicznej i politologicznej, świadczącym o braku świadomie zaprojektowanego rezonansu autorskiej analizy pośród zagadnień komunikacji społecznej i mediów;
- prezentacji teorii mediów i społeczeństwa ze szczególnym uwzględnieniem czynników historycznych przy jednoczesnej znikomej uwadze poświęconej analizie teorii współczesnych i mediom trzeciej i czwartej generacji;
- braku autorskich badań empirycznych i ograniczeniu nielicznych analiz medioznawczych do deskryptywnego przedstawiania stanowisk badawczych i teoretycznych, połączonym z brakiem krytycznej syntezy i nowej jakości o autorskim charakterze;
- braku informacji na temat kryteriów doboru studiów przypadku, a także brakiem pytań badawczych;
- wykorzystaniu przede wszystkim raportów i statystyk o charakterze socjologicznym, ekonomicznym i politologicznym, co sprawia, że monografia stanowi kolaż informacji medialnych i eksperckich;
- podjęciu niepełnej analizy instytucji publicznych bez uwzględnienia problematyki biurokracji, formalizacji w podejmowaniu decyzji, a także możliwego „oporu” i niechęci pracowników do wdrażania nowych rozwiązań;
- braku śladów deklarowanego działania z cyfrowymi narzędziami analizy danych, charakterystycznymi dla humanistyki cyfrowej;
- skoncentrowaniu w analizach szczegółowych na przedstawianiu problemów kosztem wyciągania wniosków, krytycznej analizy i prognozowania;
- pominięciu szczegółowej analizy zagrożeń związanych z prawem do prywatności, ochroną danych osobowych i przykładami inwigilacji obywateli przez władzę;

- usytuowaniu zainteresowań badawczych w obszarach problemowych, które nie wpisują się wprost w pole badawcze nauk o komunikacji społecznej i mediach;
- nierównym poziomie osiągnięć badawczych, wśród których większość stanowią teksty odtwórcze i unikające inicjowania debaty naukowej;
- opublikowaniu dziewięciu rozdziałów w monografiach, trzech redakcji prac zbiorowych oraz 10 artykułów w czasopiśmie naukowych, w większości – z punktu widzenia warsztatu badawczego – mających charakter opisowy, przy wykorzystywaniu wtórnych danych i przy braku omówienia metodologii badań;
- skromnym zaangażowaniu w prace organizacyjne w macierzystej jednostce,

co sprawia, że przedstawiony w postępowaniu habilitacyjnym dorobek naukowy nie wnosi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach, a pozostałe elementy aktywności badawczej, mimo satysfakcjonującego, lecz przeciętnego zaangażowania Habilitanta w życie naukowe, organizacyjne i dydaktyczne, a także w zakresie działalności eksperckiej, przy skromnej aktywności w zakresie współpracy międzynarodowej nie spełniają łącznie warunków określonych obowiązującymi przepisami, co nie pozwala pozytywnie ocenić dorobku naukowego i aktywności zawodowej Habilitanta.

Pouczenie

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji
Społecznej i Mediach: *R. Cieślak*